

Užduotis Nr. 3.

Sudėkite skyrybos ženklus.

1. Istorija yra gyvas nenutrūkstantis procesas ir tai kas buvo įvyko neturi galutinės prasmės bet tęsiasi ir vyksta mumyse. 2. Kur tik žvelgei visur tviskėjo skaisti akinanti baltuma ir sunku buvo patikėti kad kur nors dar yra gyvybė kad kaimus ir miestus jungia keliai ir kad saulė kada nors nutirpdys kada nors įveiks tokią gausybę sniego. 3. Tada Anai pirmąkart pasidarė sunku pažvelgti sūnui į akis rasti jam paguodos žodį nes ji pajuto jog nebeturi teisės guosti sūnaus jūdvių nebejungė bendras likimas jų keliai kurie jai atrodė nebeišskiriami staiga išsiskyrė nes ji turėjo vyrą o sūnus kaip buvo taip ir liko be tėvo. 4. Mėgo romanus ir eiles bet ne dėl jų meninės vertės o dėl to kad jie keldavo jai liūdnas švelnias mintis. 5. Koks nors eilėraštis dažnai banalus dažnai ir prastas suvirpindavo anot jos širdies gyslelę sužadindavo kokį slėpingą troškimą beveik galintį įsikūnyti. 6. Skaidriame vandenyje buvo matyti it tyčia kieno apvaliais akmenukais išgrįstas dugnas primėtytas atdarų varlių geldelių. 7. Raibuliuojant vandeniui tos geldelės blizgėjo žybsėjo savo baltu perlamutrinu įgaubtu viduriu ir regėjosi kad jos krutėjo kilnojos ir šliaužė dugnu gilyn nuo krašto tolyn. 8. Kai suguldavo naktigoniai ir baigdavo gesti laužas aš eidavau arklių pažiūrėti kad jie nesueitų rugiuos vasarojun ar šienaujamon pievon. 9. Tačiau ne tiek man rūpėdavo arkliai kiek vasaros nakties burtai žemės paslaptingi atodūsiai miško šiurpus šnibždėjimas laukų tylą sudrumsčiama vien pievos griezlių čerškimo ir nepaliaujamo lakštingalų koncerto. 10. Vėsus nakties oras prisisunkęs pievų ir miškų kvapų spinduliuojanti po kojų gaili rasa pavienių medžių ar krūmų atšešėliai besiganančių arklių dūluojantys siluetai visa tai kaip užburta ar užkerėta. 11. Malūno užime jis netikėtai išgirdo pažįstamų balsų sąskambius tokius artimus ir juoką kurio prisiminimas lydėjo ištisus metus ir jis netverdamas džiaugsmu galvojo nejau ima kartotis ta nuostabi pernykštė vasara tas jo jaunystės džiaugsmas?! 12. Mūs eilinių dalis paprasta ne po vieną mes kritom pulkais aukštus tiltus per upių brastas mes nugrindėme kūnais pilkais. (S. N.) 13. Su pirmuoju pavasario laimės šypsniu tu kaip laimės svaja į mane įspindai ir dabar kai tyloj tavo vardą miniu man vis juokiasi saulė ir kvepia žiedai. (V. M.-P.) 14. Tie įvairiaspalviai kažkur padangėje pakibusio mėnulio sukurti pavidalai tie šešėliai dar labiau varpė žemę ir jinai rupi šiurkšti grublėta be galo be krašto tęsėsi išsyk į visas puses. 15. Ji žiūrėjo pro langą ir tose tolimiausiose tolybėse tose bekrasėse ir aukštyne ir žemyn susyk ton ir kiton pusėn nusidriekiančiose dykynėse stengėsi įžvelgti kokį nors ženklą kuris padėtų rasti atsakymą į neduodančius atvangos klausimus nuramintų ir paguostų. 16. Yra malūnas ir jo užimas yra pakriūtė ant ežero kranto yra ir ežeras neramus kaip žmogaus širdis ir jo padūmavę krantai su žaliuojančiais pušynais. (K. B.) 17. Kažkur netoliese atkakliai kalė medį genys ir trukdė susikaupti. 18. Petrui nedavė ramybės klausimas atvyks Magdelė į jo vardines ar ne. 19. Žmogus staiga stabteli nuščiūva ir kad ims tekinas bėgti atgal lyg kas jį vytųsi. 20. Sekloje bangolaužio pusėje jūra buvo atsitraukusi už dumblių ruožo ir vanduo sparčiai slūgo išilgai visos pakrantės. 21. O gal niekad ir nebuvo tos dienos kai gimiau šitiek daiktų ir įvykių ją užstoja. 22. O jūs kalveliai mano broleliai o jūs nukalkit aukso kardelį. 23. Tą dieną tiesą sakant taip ir neprašvito medžiai stūksojo lyg neberasdami kelio rūke ir jauteisi kaip koks valdovas važiuodamas per jį. 24. Tuo tarpu patyliukais vėl pradėjo snigti ir dabar rodėsi lyg ir paskutinės apybraižos būtų ištrintos o tu važiuotum per baltą lakštą popieriaus. 25. Nieko daugiau nebuvo tik žvangučiai ir negalėjai pasakyti kurgi jie po teisybei yra.

Vertinimas:

Užduotis Nr. 4.

Sudėkite skyrybos ženklus.

Motina Krėvei buvo lyg kokia žemiškoji Marija visų moterų idealas. Todėl nenuostabu kad ji iškildavo prieš akis visada kai rašytojas norėdavo parodyti moterį išsiskiriančią dvasios kilnumu ir kūrybingumu. Tai itin ryšku ir Višvilienės traktavime. Kadangi Višvilienė vaizduojama nekasdieniškoje situacijoje į sodybą užklysta nepažįstami poniškai pasirėdę vyrai sūnus susapnuoja karalaitę ir ruošiasi išeiti iš namų tai labai suprantama kad